

[Chr. Madsen.]

samme fritid, som andre mennesker i almindelighed har.

Ifølge § 19, stk. 4, kan medhjælperen sættes til at arbejde i tilfælde, hvor naturomstændigheder, ulykker, maskinsammenbrud eller andre lignende uforudsete begivenheder har forstyrret den regelmæssige drift, ud over det, man kan kalde den normale arbejdstid. Vi mener, at der må indsættes en bestemmelse i lovforslaget om, at man i sådanne tilfælde skal anvende reglerne om afspadsering, eller også skal der gives tilsvarende frihed.

Derudover kunne det vel også være rigtigt at tale noget om ulykkesbestemmelserne og om løn under sygdom, men jeg går ud fra, at man kan komme tilbage til det i udvalget. Socialistisk folkeparti tilsiger villig støtte til en sådan udvalgsbehandling.

Mose Hansen: Ved medhjælperlovforslagets behandling i tinget vil jeg gerne sige, at jeg har det indtryk, at den højtærede socialminister har meget tilovers for dem, der er ugunstigt stillet i samfundet, og gerne vil forbedre deres vilkår. Det er meget prisværdigt. Mit parti vil også gerne forbedre forholdene for dem, der står svagt i deres formåen over for talrige og stærkere samfundsgrupper. Uoverensstemmelsen mellem mit parti og den højtærede socialminister kommer sikkert først frem, når man skal til at bedømme, hvem der står svagt både på det økonomiske og på det sociale område i forhold til andre samfundsgrupper.

Når den højtærede socialminister nu fremsætter et forslag til medhjælperlov, som skal være en social beskyttelseslov, må det vel forventes, at den højtærede socialminister senere vil vise forståelse og måske fremsætte lovforslag, der giver sociale økonomiske forbedringer for den del af befolkningen, der efter overenskomstforhandlingernes afslutning ikke har fået del i den økonomiske og sociale fordeling af samfundsgoderne.

Det, der nu foreslås, er for mig at se en bekræftelse på, hvad der allerede mange steder i praksis er sket arbejdsgiver og medhjælper imellem. Jeg mener derfor, at den beskyttelseslovgivning, som staten her lægger op til, i det store og hele er unødvendig.

Vore dages karle og piger har en meget stærk stilling over for arbejdsgiveren, skabt af den beskæftigelsesituation, vi har i øjeblikket, en stilling, som på visse områder er så stærk, at der i nogle tilfælde burde være tale om beskyttelse af arbejdsgiveren i stedet for. Mit parti vil gerne være med til at forbedre forholdene — om det så er nødvendigt at lovfæste det, som er foreslået her er en anden sag — men vi ønsker samtidig at sige, at arbejdsgivernes stilling ikke må yderligere forringes.

Jeg skal nu gøre nogle bemærkninger til det fremsatte lovforslag.

De ærede medlemmer hr. Bladt og hr. Jacob Sørensen var inde på formuleringen af § 1 og talte om unge, som ikke bor på stedet, men får kost hos arbejdsgiveren. Der er imidlertid et andet spørgsmål, som er meget almindeligt nu, og som jeg i alt fald kender fra min egn. Det drejer sig om medhjælpere, som ikke har noget kontraktforhold eller på anden måde er knyttet til stedet, men som får den overenskomstmæssige dagløn og samtidig kost og logi, hvis værdi så fradrages, når udbetalingen sker hver uge. Nu er spørgsmålet: kommer de ind under loven, eller kommer de ikke ind under loven?

Så vidt jeg forstår, sker der efter lovforslaget dette, at medhjælper over 18 år får ret til ved indgåelse af kontraktforhold at træffe aftaler, som på flere områder afviger fra dem, lovforslaget giver regler for med hensyn til medhjælper under 18 år. Denne bestemmelse synes jeg man må hilse med glæde.

Lovforslagets § 3, der vedrører kontraktforhold for medhjælpere under 18 år, tror jeg kan komme til at virke uheldigt, fordi det altid vil være meget vanskeligt at nedfælde alt vedrørende arbejdsvilkårene i en kontrakt — i særdeleshed inden for landbruget. Derfor tror jeg, at denne bestemmelse kan komme til at virke helt modsat det, som den højtærede socialminister sikkert har tænkt med den.

I henhold til § 5 kan medhjælperen uanset fæstemålets varighed kræve lønnen udbetalt månedsvis bagud. Denne bestemmelse kan komme til at forringe arbejdsgiverens retsstilling, hvis medhjælperen forlader pladsen og skal yde erstatning i henhold til § 25. Det må være åbenbart